

brunsiinaire adj. Que brunsiinaire
 o bonex. Abelles brunsiinaires

brunsiinar v. intr. Poder un
 soroll una cosa que s'agita violen-
 tament en l'aire, per ex. un bat-
 tement d'ales. La perdiu quan
s'aleca brunsiina || pp. brunsiinar,
brunsiinar, brunsiinar

brunsiir v. intr. Poder un brun-
 zit un cos que es mou ràpidament
 dins l'aire. La pedra paraven
brunsiint.

brunsiit m. Soroll que produeix el
 moviment ràpid d'un cos dins
 l'aire, per ex., el que fa, en fallor